csomó

Csak Okosan Minden Órán

A Fejér Megyei Eötvös József Szakképző Iskola és Kollégium diákújságja

2015. január

A magyar kultúra napja

A kézirat tanúsága szerint **Kölcsey Ferenc 1823-ban e napon fejezte be a Himnusz megírását.** Ennek emlékére 1989-től január 22-én ünnepeljük A magyar kultúra napját, és 1993-tól már a pedagógusokat is ekkor tüntetik ki (de a pedagógusnap június első vasárnapjára esik).

A magyarságnak a 19. századig nem volt nemzeti himnusza. Az 1815-től Szatmárcsekén élő Kölcsey Ferenc a bécsi udvar alkotmánytipró intézkedéseinek fokozódása idején, 1823 januárjában írta hazafias költészetének legnagyobb remekét, a Hymnust. Először 1829-ben Kisfaludy Károly Aurorájában jelent meg, a kéziraton még szereplő "Magyar nép zivataros századaiból" alcím nélkül, 1832-ben, Kölcsey munkáinak első kötetében már a szerző által adott alcímmel látott napvilágot.

A Himnusz megzenésítésére 1844-ben került sor pályázat keretében, amelyet Erkel Ferenc, a Nemzeti Színház karmestere nyert meg a zsűri ítélete szerint. A művet 1844. július 2-án mutatták be a Nemzeti Színházban, hivatalos állami ünnepségen 1848. augusztus 20-án csendült fel először. A 192 éves Himnuszt a közmegegyezés tette nemzeti imádságunkká, hivatalosan azonban csak az 1949. évi alkotmányt alapjaiban módosító 1989. évi XXXI. törvény iktatta nemzeti jelképeink sorába.

A magyar kultúra napjáról való megemlékezés gondolatát ifjabb Fasang Árpád zongoraművész vetette föl 1985-ben, majd a Hazafias Népfront fórumain hívta fel a figyelmet egy ilyen ünnep fontosságára. "Ez a nap annak tudatosítására is alkalmas, hogy az ezeréves örökségből meríthetünk, és van mire büszkének lennünk, hiszen ez a nemzet sokat adott Európa, a világ kultúrájának. Ez az örökség tartást ad, ezzel gazdálkodni lehet, valamint segíthet a mai gondok megoldásában is" - mondta a kezdeményező.

Azóta a magyarság idehaza, a határokon túl és szerte a világban megemlékezik január 22. alkalmával a magyar kulturális értékekről. Díjakat adnak át, koncerteket rendeznek, irodalmi esteket és színházi előadásokat tartanak.

Észak-Írországban is olvassák a Csomót

Kovács Tünde tanárnő arról tájékoztatott a minap, hogy a Csomó nemzetközi karriert futott be, ugyanis kikerült az észak-ír Ulidia Középiskola nyílt napján a faliújságra a decemberi szám azon változata, amelyben a tanárnő átírta angolra a belfasti útjáról szóló élménybeszámolót.

Nyelvtanáraink február elején utaznak Németországba, hogy lerakják a német–ír–magyar partneri kapcsolat alapjait, melynek nyomán, remélhetőleg, sok diákunk köthet barátságot angol- és németajkú fiatalokkal.

Decemberi ünnepeink

Mikulás

A piros palástban, püspöksüvegben és pásztorbottal ajándékokat osztó Mikulás eredetileg a katolikus vallású vidékeken Szent Miklósnak, a Lycia római provinciában fekvő Myra püspökének népies alakja. Szent Miklós a gyermekek és diákok védőszentje, ezért a későbbi korokban a népi vallásosság hatására kialakult ajándékosztó püspöksüveges Mikulás előképének és mintájának tartják.

Szent Miklós története és hagyománya a Legenda aurea-ban fennmaradt legendakincsből épült fel. A szent legendája szerint a püspök városában egy szegény embernek három lánya volt, akiket megfelelő hozomány hiányában nem tudott férjhez adni. Így az a sors várt rájuk, hogy hajadonok maradnak. Miklós a myrai püspök elhatározta, hogy segít rajtuk, de szemérmességből vagy szerénységből ezt titokban tette. Az éj leple alatt egy-egy arannyal telt erszényt tett a szegény ember ablakába. Egyes változatok szerint ezt három egymást követő éjjelen tette, mások szerint három egymást követő évben. A harmadik esetben az ablak zárva volt, mert kint nagyon hideg volt. Miklós püspök ekkor felmászott a tetőre és a nyitott kéményen át dobta be az aranyat, a harmadik lány éppen akkor kötötte fel harisnyáját száradni a kémény alá. A keszkenőbe rakott arany éppen a harisnyába hullott bele. Az apa a harmadik alkalommal megleste az adakozót, hogy megköszönje neki az ajándékot, de Miklós azt mondta, hogy egyedül Istennek tartoznak köszönettel. Így mindhárom lány férjhez mehetett. Ezért az adakozásaiért a püspököt a nép elnevezte „Noel Baba”-nak, ami azt jelenti „Ajándékozó Apa”. Ez az alapja annak a keresztény hagyománynak, amikor a vallásos szülők az ablakba tetetik gyermekeikkel a kitisztított kiscsizmáikat, hogy reggelre ott találják meg azt, amit éjjel a Mikulás ajándékként abban elhelyez.

A Szent Miklós napi magyar népi hagyományok német hatást tükröznek. A katolikus szent kultuszát Németországba a 10. században vitték el a kereskedők. A középkorban szerepjátékokkal emlékeztek meg Szent Miklós tetteiről. Kezdetben a különféle játékokban a kolostori iskolák legifjabb diákja alakította Miklóst. Később ezt a szerepet a felnőttek vették át. Ebből alakult ki aztán a szokás és került Magyarországra, hogy az ünnepnap előestéjén, egy később magyar nyelvterületen „Mikulás”-nak elnevezett piros köpenybe öltözött apó, házról házra járt és vizsgáztatta, dicsérte, ajándékokkal halmozta el a gyerekeket, vagy éppenséggel megfenyítette, megbüntette őket. A modern magyar néphagyomány szerint december ötödik éjjelén – december hatodik hajnalán a Mikulás meglátogatja a gyermekeket, s ha az elmúlt évben jól viselkedtek, kisebb ajándékot ad nekik. Ez a népszokás, azaz az ablakba kitett csizmákba ajándékot helyező titokzatos Mikulásjárás körülbelül egy évszázadra tekint vissza. Magyar nyelvterületen Mikulás alakjára használatos az újabb keletű, a szélesebb körben csak az 1950-es évek óta elterjedt, Télapó elnevezés is, ami feltételezhetően teljesen téves összemosása a különböző kultúrkörök hagyományainak. A képzeletbeli ajándékosztó alakjának elnevezésére régóta használt „Mikulás” elnevezés 1856-tól eredeztethető és egy olyan „lény”, illetve népi mesealak elnevezése, aki december 6-án, Szent Miklós napján megajándékozza a gyermekeket.

A Mikulás szó cseh származású, maga az ajándékozás szokása pedig osztrák hatásra terjedt el a magyar családoknál. A Mikuláshoz köthető magyar néphagyomány azonban a globalizáció hatására megváltozott: a mai fogyasztói társadalmakban egyre inkább elterjed az a nézet, hogy Mikulás Lappföldön él, szánját rénszarvasok húzzák.

Szalagavató

Iskolánk talán legimpozánsabb rendezvénye a végzős évfolyam szalagavató ünnepsége, melyre a tanulók már szeptembertől megkezdik a készülődést. Az est során felkerül a tizenkettedikes tanulók és osztályfőnökeik ruhájára az az emlékszalag, melyet az érettségi illetve a szakmunkásvizsgáig viselnek, jelezve, hogy valami nagy jelentőségű dologra készülnek. Az esemény megkoronázásaként a diákok emlékezetes műsort adnak tanáraiknak, meghívott vendégeiknek.

Az idén a 12.A osztály (korábbi osztályfőnökük *Kacz Ferenc* tanár úr, jelenleg *Ipacs László* tanár úr vezeti a csoportot) vidám *Gépészindulójával* kezdődött az ünnepi műsor, melyet szintetizátoron kísért *Molnár Tamás*, az osztály tanulója. A diákokat betanította és harmonikán kísérte *Koncz Ferenc* szakoktató úr.

Ezt követte a szalagavatót megkoronázó tánc, amelyre a 12.IK (osztályfőnökük *Kovács Tünde* tanárnő) és a 12.A osztály tanulói, valamint vendégeik szeptember óta nagy lelkesedéssel készültek. A *bécsi keringő* koreográfiát betanította *Kósa Attila*, akit ezúton is külön köszönet illet türelméért és kitartásáért. Nem kevés vihar és dráma kíséri mindig a táncelőadásokat, de minden nyűg és baj feledésbe merül, amikor az előadás napján a táncosok csodás ruháikban a színpadra lépnek.

A koreográfiában résztvevő párok :
Csillag Vanessza* (12.IK) – *Kósa Attila
***Györe Priscilla Gina* (12.IK) – *Réti József* (12.IK)**
***Körtélyesi Bettina* (12.IK) – *Kovács János* (12.IK)**
***Luncz Franciska Fanni* (12.IK) – *Schäffer Tamás* (12.A)**
***Pákozdi Mónika* (12.IK) – *Molnár Tamás* (12.A)**
***Sándor Mercédesz* (12.L) – *Vighází Gergő* (12.IK)**
Stróbl Norbert* (12.A) – *Mihalovics Réka

A táncot a 12. IK osztály videós prezentációja követte – *Hosszú Dóra, Szén Gertrúd, Rózsahegyi Péter* és *Forrás Máté* munkája – , melyben végig követhettük az itt eltöltött négy év legjobb pillanatait.

A 12.A osztály tanulója, *Gógán László* is készített egy videót, melynek segítségével ők is megidézték az együtt eltöltött éveket.

A bécsi keringő koreográfiát az osztályoknak betanító Kósa Attila és partnere, *Mihalovics Réka* igent mondott a végzős évfolyam felkérésére, és a 12.A meglepetésműsora előtt egy vérpezsdítő latin koreográfiát mutatott be.

Utánuk a 12.A meglepetésműsora következett, egy Irigy Hónaljmirigy-paródia feldolgozása.

Az est további részében a végzősök osztálytermeikben látták vendégül tanáraikat, családtagjaikat, és kellemes beszélgetéssel múlatták az időt. Koccintottak is – no, nem előre, a medve bőrére – hanem a szalagtűzés örömére. Vizsgáikhoz sok sikert, eredményes felkészülést kívánunk.

Karácsony

Az idei tanévben a 10.IK osztály tanulóinak karácsonyi műsorával hangolódhattunk az ünnepre. A *Varsányiné Kozma Judit* osztályfőnök által készített összeállításban a szeretetről szóló gondolatok hangoztak el.
Az alábbiakban ebből olvashattok részleteket:

„Tudom, kedves szavakkal nem lehet mindig segíteni. Mégis elkezdek beszélni, mert kérdeztél, és kérdésedben valami vád is volt. Igazad van, jogod van tudni, neked és mindannyiunknak, hogyan lehetünk boldogok.
AZ EMBER SZÍVÉBEN A LEGMÉLYEBB VÁGY AZ, HOGY SZERESSEN ÉS HOGY SZERESSÉK!
Mert a szó teljes értelmében: az ember létének értelme a SZERETET. Szeretetből teremtették, és nem tud másképpen kibontakozni, csak a szeretetben. Ezért van, hogy boldog csak akkor lehet, ha szeretet él benne, ha szeretni tud.
MINDENKI A SZERETETRŐL BESZÉL, a szeretet után kiált, a szeretetről dalol, a szeretet után sír.
AZ EMBEREK A SZERETET NEVÉBEN dolgoznak, kínlódnak egy életen át, ölelkeznek, harcolnak, életet adnak vagy ölnek.
DE BOLDOG CSAK AKKOR LEHETSZ, HA SZERETET ÉL BENNED, HA SZERETNI TUDSZ.
Szeress, hisz erre vár a szív! Szeress, ha az élet útra hív! Szeress, ha boldogságra vágysz, együtt könnyebb az út! Adj, és mást is boldoggá teszel! Adj, és te is boldog leszel!
A szeretet nem azt jelenti, hogy a másik hatással van rád, nem a másik iránti vonzódás, nem önmagunk átengedése a másiknak, nem a másik utáni vágyódás, nem a másik birtokbavételének az akarása.
A SZERETET ÖNMAGUNK ODAAJÁNDÉKOZÁSA MÁSOKNAK.
Körülnézel e karácsonyi, ünnepi fényben, s egy gyermek rád nevet. Nem biztos, hogy ismered, nem biztos, hogy tudod, kicsoda. Talán a nevét hallottad, talán tanultál is róla, de nem ismered. Szeretnivalóan kinyújtja feléd a kezét. Nem kérdezi, ki vagy, nem kérdezi: a kíváncsiság vagy a hited hozott-e ide. Egy védelemre szoruló, szeretni való gyermeknek szüksége van rád. Rád vár, miattad jött. Úgy szeret, hogy megtanít szeretni, hogy felébreszti a benned szunnyadó szép szeretetet. Eléd jött, hogy megszerethesd! Hogy benned éljen, és szeretete benned másokat is elérjen.
Indulj el az úton! Fogadj be mindent, ami jó, de azért, hogy odaadhasd! Ha megtartasz magadnak valamit vagy valakit a magad kedvéért, ne mondd, hogy szereted azt a valamit vagy valakit. Mert abban a pillanatban, amikor megragadod azért, hogy megtarthasd, szertefoszlik ujjaid között.
Ne ringatózz a szeretet illúziójában azzal, hogy tárgyakat, pénzt, kézszorítást, csókot adsz, ha közben nem önmagad adod.
Ha azt hiszed, hogy könnyű szeretni, csalódsz. Minden szeretet, ha valódi, egy nap keresztet hoz majd neked, mert a bűnbeesés óta nehéz megfeledkezni önmagunkról, nehéz meghalni a magunk számára.
Nehéz küzdenünk az elénk tornyosuló rossz ellen, a szeretetlenség ellen. Sokszor kilátástalannak, értelmetlennek is tűnik a harc.
De éppen a rongyos istállójú karácsonyi csoda biztat: van remény a győzelemre.
Hogy tehát nem harcolhatunk – ez a gyávaság szava. Hogy harcunk úgyis hasztalan – ez meg a kibúvás szava, az emeletes gyávaságé. Kis, apró lépésekkel, lépcsőkkel elérhetjük, fölérhetjük, sőt túlnőhetjük a szeretetlenséget. Ahol egy hibát megszüntetünk, az egy lépcsőfok. Ahol egy jajt elcsitítunk, egy lépcsőfok. Ahol tévedéseinket beismerjük, két lépcsőfok. Ahol egy ártalmas, hazug hangot elnémítunk, egy lépcsőfok. Ahol egy hatalmaskodót rendre intünk, egy lépcsőfok. Ahol a rendre intést fegyelmezetten elfogadjuk, öt lépcsőfok. Ahol rendre intés nélkül tesszük a jót, tíz lépcsőfok.
Ahol egy éhes szájat elcsitítunk, az is lépcsőfok. Egy csecsemőt kézbe venni, anyjának szépet mondani, lánynak udvarolni, fiúra visszamosolyogni… minden, ami a világnak valahol örömet ad, lépcsőfok. Mind fölfelé vezet, hogy legyőzzük a szeretetlenséget, és elérjük, közelítsük az örök szeretetet…Ha elmosolyodtok a tanácson, ez is egy lépcsőfok. Ha elgondolkodtok rajta, két lépcsőfok. Ha hazamenve innen, csak egy szó, egy szépen, okosan, előrelátással és szeretettel kimondott emberi szó erejéig valóra váltjátok, húsz lépcsőfok. De fő, hogy szeretettel, önként és teljes szívvel."

Mit olvassunk?

Interjú Nyári Krisztiánnal, az *Így szerettek ők* kötetek és az *Igazi hősök* című gyűjtemény szerzőjével

Nyáry Krisztián három év alatt három kötetet írt súlyos, fontos, megrendítő vagy csak nagyon szép sorsokról. Kétszer írta meg, hogyan szerettek a hírességek, legfrissebb könyve pedig magyar hősökkel ismerteti össze az olvasókat. A társadalomtudomány többnyire azt vizsgálja, mitől válik gonosszá a többség, Nyáry azt, mitől marad jó, aki a szűk ösvényt választja.

Az emberek szeretnek hősökről olvasni?

-Mindenkinek megvannak a maga hősei. Rengeteget lehet tanulni tőlük, és nagyon könnyű azonosulni velük.

Segít az *Igazi hősök* a hősiesség megértésében?

-Számomra is kérdés volt, mitől válik hőssé az ember. A legközelebb a döntés fogalmával jutottam a válaszhoz. Hős az, aki akkor is képes jól dönteni, amikor a többség nem. Amikor személyes hátránya származik belőle, és mégis kitart mellette. Ők nem szuperhősök, nem csupa jót cselekedtek, számos területen éppolyan gyarlók voltak, mint bárki más.

Régóta foglalkoztatja a téma? Szerette kiskorában a kalandregényeket, a magasztos életpályákat?

-Igen, de a legjobban egészen kiskoromtól kezdve a valódi sorsok érdekeltek. Érdekes módon a fizikát úgy tanítják, hogy fizikusok életrajza is része az anyagnak, de matematikaórán a matematikusoké nem. Így állt elő az a már-már bizarr helyzet, hogy matematikából kettes, fizikából ötös voltam. Mert Newton, az izgalmas ember kedvéért megtanultam az általános tömegvonzás törvényét is.

Eddig mindhárom kötete bombasiker volt. Fárasztó az egyre nagyobb felelősség?

-Nagyon törekszem rá, hogy ne olvasói elvárásnak feleljenek meg a szövegeim. Óriási volt a nyomás, hogy jelenjen meg egy harmadik *Így szerettek ők*. Talán lett is volna még egy könyvre való történet, de kettőnél megálltam, mert nem akartam megunni önmagamat.

Mit jelent az alcímben a magyar szó? Egyfajta hazafias mintát?

-A rövid válasz az, hogy igen. Ezek az életutak nemcsak a hősiesség, hanem a „magyarnaklenniség” 33 arcát is megmutatják. Pedig sokuknak az életébe került, hogy számon kérték rajtuk a nemzeti hovatartozást, egy szigorú fajelméleti szűrőn négy-öt csúszna át közülük. És mégis. Ennyiféleképpen lehet magyarnak lenni.

Kinek a sorsa terhelte meg a leginkább?

-Azt hiszem, Papp Simoné. Igazi mérnök-szupersztár volt a két háború között, Új-Guineától Kanadáig ő fedezte fel az olajmezőket. A háború után koncepciós alapon lecsukták, de ellátták térképszelvényekkel, hogy a börtönben is dolgoztassák. Külön kedvezményként engedélyt kapott arra, hogy hetente váltson egy levelet a feleségével, aki valamiért mindig írógéppel írt neki. Természetesen azért, mert évek óta halott volt, az ávósok pedig hamis leveleket küldtek, hogy a világhírű olajmérnök el ne veszítse a motivációját. Na, ez arcul csapott.

Az *Igazi hősök*ből kiderül, hogy rosszul tudtuk Semmelweis halálát. Ismét valami, amit Nyáry Krisztiántól tud meg az ország?

-Talán csak én tettem most szélesebb körben köztudottá, hogy valójában erővel zárták elmegyógyintézetbe, ahol aztán addig verték, amíg felnyílt a mellkasa, és több napig agonizált. Az a sokkoló, hogy az orvostársadalom minden évben megünnepli a Semmelweis-napot, mégsem említik soha, hogy mártír, aki felszámolta a gyermekágyi halált. Minden kisiskolás tudja, hogy ő volt az anyák megmentője. Csakhogy ezt az embert meggyilkolták, ezzel szembe kellene néznünk. De nem bírjuk el a súlyát.

Végül arról, amiről nagyon nehéz lehet beszélni: teljesen nyilvánvaló, hogy a felesége, Bártfai Andrea Zsöme a könyv 34. hőse, aki még a halálos ágyán is az *Igazi hősök*ön dolgozott.

-Nyár elején, amikor megtudtuk, hogy beteg, azonnal abbahagytam a munkát. Augusztusban, sugár- és kemoterápiás kezelések közepette beszélt rá, hogy folytassam. A szöveggondozást teljes egészében végigcsinálta, és ő találta ki azt is, milyen legyen a borító. A grafikusunk lényegében ezt valósította meg. Ez a könyv teljes egészében Zsöme leleménye. Sok mindent kihúzott, remek kérdéseket tett fel, egészen másképp olvasott, mint én. A betegsége következményeként aztán elveszítette a beszédképességét, így amikor a képszerkesztéshez értünk, már csak elmutogatta, mit szeretne. Örülök, hogy még kezébe tudta venni a könyvet.

Negyvenkét évesen megözvegyülni két kamaszlánnyal, előtte éjjel-nappal ápolni az édesanyjukat, nem tudom, mi a hősiesség, ha ez nem.

-Ha az ember ilyen helyzetbe kerül, nem gondolkozik, mit tegyen, sokkal inkább csak megtörténnek vele a dolgok. Hadd ne mondjam magamra, hogy hős vagyok. Bármily különösen hangzik, Zsöme nagyon egészségesen kezelte a betegségét. Nyomasztotta, ha sajnálják, minden pillanatban úgy törekedett a teljességre, ahogy azt az aktuális állapota még megengedte. Ezért dolgozott, amíg tudott, ezért kezdett még gitározni tanulni. Iszonyú nézni valaki haldoklását, mégis, sokkal rosszabb lett volna, ha egy váratlan balesetben veszítjük el őt. Mind a négyünknek az volt a fontos, hogy úgy tudjunk búcsút venni, hogy az méltó legyen a közös életünkhöz. És mi erre több hónapot kaptunk a sorstól.

Forrás: http://www.origo.hu/kultura/20150114-interju-nyary-krisztiannal.html

ITTHON VAGY KÜLFÖLDÖN?

- A döntés a kezedben van

A következő cikkem egy fiatalról szól, aki döntött. Méghozzá Németországot választotta.

- *Miért éppen külföld a választásod?* – kérdeztem Zoltánt.
- Magyarországon nem fog változás történni belátható időn belül. Ami van, az pedig csak a túlélésre elég.
- *Külföldön eltöltött évek száma eddig?*
- Nyolc éve vagyok külföldön.
- *Mi a végzettséged?*
- Szakács vagyok.
- *Milyen az ottani munkalehetőség?*
- Mindenre van lehetőség, határt csak a képzelet szab. A munkára mindenkinek egyenlő esélyei vannak, sehol senki nem részesíti előnyben a sógort, a havert és a többi családtagot. Csak az számít, hogy milyen a végzettséged, mennyi a munkatapasztalatod, és hogy mennyire vagy motivált.
- *Milyen volt az első pár hét, hónap?*
- Az első pár hónap nehéz volt, de sok segítséget kaptam. Nehéz volt a nyelvet megtanulni beszélni, érteni már annál könnyebb. De izgalmas is volt, mert érdeklődve álltam hozzá. Akartam!
- *Mit kínál külföld, amit Magyarország nem?*
- Nyugodtságot. – Nyugodtan lehet dolgozni, a főnök nem piszkál ok nélkül. Nyugodtan lehet dolgozni, a fizetés elég mindenre. Nyugodtan lehet dolgozni, ha valami nem tetszik, meg lehet mondani anélkül, hogy kirúgástól kellene tartani. Nyugodtan lehet dolgozni, ha a munkám nem felel meg nekem, könnyen lehet váltani. Nyugodtan lehet dolgozni, ha megbetegszem, nem kell kirúgástól tartanom. Nyugodtan lehet dolgozni, mert biztos vagyok abban, hogy a főnököm mindent kifizet, ami nekem jár (bér, adó).
- *Milyen jó és rossz tapasztalatokat szereztél?*
- Nagyon toleráns nép (talán túlságosan is), ha például a külföldi nem vagy nem túl helyesen beszél németül. Nagyon rugalmatlanok az emberek, mindent előre terveznek a legapróbb és legfeleslegesebb dolgokig, mindenhez időpontot kell kérni.
- *Önerőből vagy szülői támogatással jutottál ki?*
- Részben önerőből, részben szülői segítséggel jutottam ki. Ma már egyáltalán nem nehéz, csak akarat és kitartás kell.
- *Jutottál előnyökhöz, vagy valamilyen hátránnyal járt?*
- Jutottam előnyökhöz: megtanultam egy nyelvet, megismertem más kultúrákat, nagy szakmai tapasztalatot szereztem, és jól keresek vele. Több előnyhöz nem jutottam, mint más, mert itt az egyenjogúság nagyon fontos. Összességében több az előnye, mint a hátránya annak, hogy itt vagyok, de azért itt sincs kolbászból a kerítés. Megéri kijönni, igen.

Készítette: **Luncz Franciska** 12.IK

Advent Bécsben

Iskolánk dolgozói és hozzátartozóik december 22-én Bécs városába kirándultak. Először megtekintették a schönbrunni kastélyt, majd elvegyültek a híres adventi vásárok forgatagában.

Szilveszteri túra a Vértesben

A Druzsin János tanár úr vezette túraszakkör Szilveszter napján egy kellemes téli kirándulással búcsúztatta az óévet a hófödte Vértesben.
Reggel a fehérvári autóbusz-pályaudvarról indultak két személyautóval. Gánton -18 fokos hideg fogadta őket, de napközben megenyhült, kemény kilenc fokot emelkedett a hőmérséklet. A -9 fokos hidegben ki nem melegedtek ugyan, de nagyon élvezték a túrát, gyönyörködtek a havas tájban, és még egy hatalmas szarvascsordát is sikerült meglesniük.
Sok megtett kilométerben gazdag kirándulást kívánunk a túrát kedvelő diáktársaknak és tanároknak a 2015-ös esztendőre is!

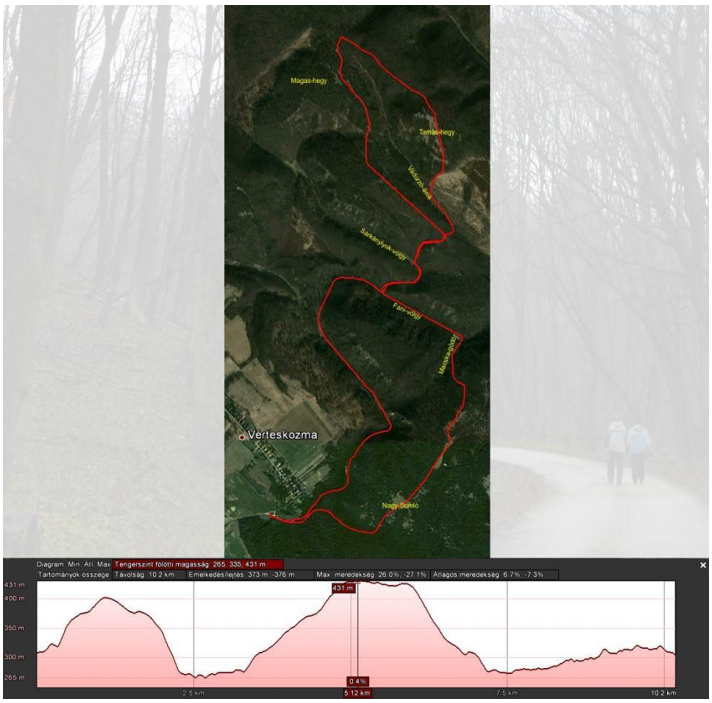

AKTUALITÁSOK

* első félév vége	január 16.
* a magyar kultúra napja	január 22.
* bizonyítványok kiosztása	január 23-ig
* a holocaust emléknapja	január 27.
* szülői értekezlet	február 4.

Az újesztendő kezdetén álljunk meg egy pillanatra! Csendesedjünk el egy kicsit! Mert jó lesz ez így. Most ne visítson a síp, és ne pattogjon a labda a tornateremben, ne csikorogjon a kréta, ne harsogjon az iskolarádió...

Mert csak akkor lesz erőnk a folytatáshoz, ha most egy kicsit megállunk. Legyen időnk a csendre. Az elmélyülésre.

Tisztítsuk meg szívünket, lelkünket, és őszinte hálával köszönjük meg az eddigieket! Mert hihetetlen gyorsan peregnek az itt eltöltött éveink, napjaink.

Mint a vetítővászon. Küzdelem az iskolákban, majd az életben. Sikerek és megaláztatások. Győzelmek és bukások. Szerelmek és csalódások. Születések és halálok. Nem kell, hogy mindent megértsünk. Mert nem is lehet. Csak tanuljuk meg elfogadni s megköszönni a tegnapot. Örüljünk egy kicsit a mának, és kérjük, reméljük a holnapot...

Boldog, békés újesztendőt mindenkinek!

Elérhetőségünk: 8111 Seregélyes, Fő u. 278.
Telefon/fax: 22 575-002, 575-003
E-mail: iskola@seregszaksuli.hu
Honlap: www.seregszaksuli.hu

Felelős kiadó: Butola Zoltán igazgató
Szerkesztő: Varsányiné Kozma Judit
Megjelenik havonta.

Az adó 1%-a felajánlható az intézmény támogatására:
Seregélyesi Mezőgazdasági Gépész Szakképző Iskola Tanulóiért Alapítvány
Számlaszám: 10970007-00000008-26700001
Adószám: 18487576-1-07

csomó

A Fejér Megyei Eötvös József Szakképző Iskola diákújságja